

det ærede Medlem at antage, at en saadan Bestemmelse er given, for at de unge Mennesker ikke skulle komme til Skade og drukne. Sagen er jo den, at Skolen er en Slags Opdragelsesanstalt, saa det er ganske rimeligt, at man ogsaa tager saadanne Hensyn. Det vilde i alt Fald have ligget langt nærmere at opfatte det som Motivet til Reglementets Bestemmelse.

Det ærede Medlem ankede videre over, at Husmandssønner ikke kunde blive optagne som Kadetter. Det er en fuldstændig Fejltagelse, og det Eksempel, som det ærede Medlem nævnedes, at en Husmands- søn var falden igennem, beviser jo ikke noget. Det ærede Medlem maa dog ikke tro, at alle Husmandssønner kunne være sikrede mod at falde igennem ved en Eksamen. Saaledes er Verden jo ikke indrettet. Det kan overgaa Husmandssønner saavel som Proprietær- og Grevesønner, at de dumpe ved en Eksamen. Hvad det ærede Medlem sigtede til ved at omtale Skuespillersønner, ved jeg ikke. Der har været Skuespillersønner optaget paa Kadetskolen. Jeg ved ogsaa et Eksempel paa, at en gik derfra, men det var ikke uden egen Skyld. Det var et sørgeligt Eksempel, som jeg ikke kan tro, det ærede Medlem sigtede til i den Forbindelse.

Det ærede Medlem mente, at det var vanskeligt for Arbejderne at komme til Ministeren. Det er det slet ikke, men selvfølgelig skulle de følge Reglementet og melde til deres overordnede, at de ville søge Ministeren. Naar de gøre det, vil det ikke blive dem forment, og skulde nogen hitte paa at forsøge paa at formene det, vil Ministeren straks, naar han faar Besked i saa Henseende, sørge for, at det ikke bliver dem forment, men jeg tror slet ikke, der gøres Forsøg paa at formene dem det.

Det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) var saa oprørt over, at jeg ikke havde gjort Rede for Loven om Søtillæg af 6. Marts 1869. Det er jo en Lov, som Rigsdagen meget godt kender, og Søtillægget er jo ikke nogen egentlig Lønning, det maa ogsaa det ærede Medlem vide. Søtillægget gives til alle, som skulle ud at sejle: menige, Haandværkere, Fyrbødere, Underofficerer og Officerer. Rigsdagen, Bevillingsmagten har ment, at der var gode Grunde, der talte for, at de, naar de skulle ud at sejle, faa et Tillæg; thi de samme Mennesker skulle jo opretholde deres Hjem i den Tid, de ere ude at sejle. De kunne ikke opsigte deres Lejligheder og sætte deres Koner paa Gaden og sige til dem:

Nu tage vi til Søs, saa faa I klare jer selv. De have akkurat de samme Udgifter hjemme som ellers. Derfor er det, Rigsdagen har givet dem Søtillægget, og derfor har jeg ikke ment, der var særlig Grund til at fremhæve den derom gældende Lovbestemmelse, som ikke kan være ukendt for nogen Rigsdagsmand.

Nu tog det ærede Medlem de højeste Tal, han kunde finde, de Eksempler, han syntes kunde være de grelleste. Han nævnte Søtillæg for Premierløjtnanter og Sekondløjtnanter og sagde, at det var 60 Kr. og 40 Kr. maanedlig, men det er det kun i ganske enkelte Tilfælde, nemlig naar de sejle til Vestindien eller ere i Middelhavet, og det er kun meget lidt af Marinens Sejlads, der falder i disse Farvande. Det er kun enkelte Skibe, som sendes derud, og der er ogsaa Anledning til større Udgifter for dem, som komme ud med saadanne Skibe. Ellers er Forholdet det, at Sekondløjtnanterne faa 30 Kr. og Premierløjtnanterne 40 Kr. i Søtillæg, men for nu at faa det til at springe rigtig stærkt frem tog det ærede Medlem som Eksempel en Sekondløjtnant og sagde: Han faar den og den Lønning og desuden saa og saa meget i Søtillæg, naar han er ude at sejle i 5 Maaneder. Og det ærede Medlem for Saksøbing (Rørdam) gør det endnu bedre ved at oplyse, at et Par Sekondløjtnanter i de sidste Aar ere blevne udnævnte meget unge, og at en af dem allerede er avanceret til Premierløjtnant. Herom kan jeg henvise til Bemærkningerne i Motiverne, hvoraf det ærede Medlem vil se, at der i Aar paa Grund af Afgang fra Marinen har været særlig gode Avancementsforhold for Sekondløjtnanter. Dette har gjort, at disse i Aar meget hurtigt have kunnet avancere, men der har været Tidspunkter, hvor Forholdene slet ikke have været saaledes, hvor Sekondløjtnanterne have staaet indtil 6 Aar, inden de overhovedet kunde avancere. Det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) nævnte, hvorledes en Sekondløjtnant, naar han fik Hjemsendelses- og Orlovspenge, kunde naa op til en meget høj Sum. Men Forholdet er dog ikke det, at man hjemsender Sekondløjtnanterne, men tværtimod det, at man beholder dem inde. Det var saaledes ikke noget Bevis, det ærede Medlem der havde at anføre.

Det ærede Medlem for Saksøbing er vanskelig at stille tilfreds. Han sagde, at Lovforslaget gav for smaa Lønninger og paa mange Omraader tog for faa med. Han vilde have Lønningerne forbedrede,